

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XC. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1894.

(Zawiera Nr. 233—237.)

233.

Dokument koncesyjny z dnia 6. listopada 1894.

na kolej lokalną od Beneszowa do Wlaszima.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książęcy Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Jan Neubauer, przewodniczący powiatu i Leopold Hufnagl, główny dyrektor dóbr we Wlaszimie podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Beneszowa do Wlaszima, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustaw o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) i z dnia

27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 198), tudzież ustawy z dnia 22. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 129), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacyi Beneszów kolei Cesarza Franciszka Józefa do Wlaszima.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które przedsięwzięcie kolei lokalnej zawrze, od podań, które wniesie i od dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyjących się uzyskania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcyj wypuszczonych w celu uzyskania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolei, w §. 1 wzmiankowanej, zapewnia Rząd gwarancją czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki w Banku krajowym królestwa czeskiego w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć się mającej w sumie imiennej 900.000 zł. w. a. papierami, a która w przeciągu 76 lat ma być umorzona a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego w sumie maksymalnej 37.946 zł. w. a.

§. 4.

Z czystego dochodu rocznego w §. 3 zagwarantowanego obracać należy na umorzenie pożyczki, która ma być zaciągnięta taką kwotą, jaką Rząd wyznaczy, stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy (§ 12) umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

Umorzenie pożyczki ma pierwszeństwo przed umorzeniem akcyj.

§. 5.

Dodatek, który Rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancji, wydawany będzie po poprzednim sprawdzeniu przedstawionego ze wszystkimi do-

wodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po przedstawieniu tego rachunku.

Jednakże na wykupno płatnych kuponów od obligacyj pierwszorzędnych, skarb będzie i pierwiej wypłacał kwoty częściowe w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego i jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosiły na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznym stwierdzeniu rachunku rocznego, który przedstawić należy najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu, okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, koncesyonaryusze winni niezwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do dopłaty od Rządu zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odpowiedniego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§. 6.

Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancji, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Zaliczki lub odsetki, nie wypłacone jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

§. 7.

Koszta notowania papierów na giełdach krajowych i zagranicznych, jakoteż podatki, które po upływie lat swobody podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycją wydatkową.

Toż samo rozumie się o dodatku za zawiadownictwo Bankowi krajowemu królestwa czeskiego od pożyczki płacić się mającym w wysokości $\frac{1}{8}$ od sta każdorazowej nieumorzonej kwoty pożyczki, jakoteż o podatkach i należnościach, któreby temu Bankowi miały być zwracane.

Od dopłat rządowych niema przedsiębiorstwo opłacać podatku dochodowego.

§. 8.

Budowę kolei żelaznej w §. 1ym wzmiankowanej, rozpocząć należy jak najrychlej, a skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy na użytek publiczny natychmiast i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesyonaryusze na żądanie Rządu stosowną kaucyą a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszów, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 9.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 10.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo handlu, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa handlu i Urzędu kolei lokalnych a względnie Dyrekcji głównej kolei austriackich rządowych.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i według warunków stosowanych pospolicie na kolejach rządowych.

Roboty budownicze powierzać należy na podstawie warunków przez Rząd zatwierdzonych, oddzielnie od gromadzenia kapitału. Toż samo tyczy się wszelkich dostaw, z jedynym wyjątkiem co do tych, które zapewnione być mają objęciem akcyj zakładowych przez strony interesowane.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma według pozycyi kosztorysu, które przez Rząd będą zbadane a według okoliczności drogą sądowego oszacowania.

Tabor kolejowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do jej urządzenia mają być nabywane wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod temi samemi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

§. 12.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobnej Spółki akcyjnej do prowadzenia przedsiębiorstwa kolei miejscowej koncesyonowanej i Spółka ta wniesć ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż iniennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosztą sprawienia parku kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywicie wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty,

którą Rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyj kasowych łącznie z odsetkami interkalarnymi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi, ratami amortyzacyjnymi i stratą na kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Kontrakt zawrzeć się mający z Bankiem królestwa czeskiego w przedmiocie pożyczki, statut Spółki jakoteż formularze akcyj, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statucie Spółki akcyjnej, która ma być utworzona, zamieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie władzy kierującej (rady zarządczej, dyrekcji), winni być obywatelami austriackimi i winni mieć siedzibę w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonariusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonariuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędowo podane do wiadomości.

Zohowiązania te ciężą na koncesjonariuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej i urządzonej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesjonariusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 14.

Koncesjonariusze obowiązani są każdego czasu w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolei koncesjonowanej bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne.

§. 15.

Pod względem przewozu korpusów Straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.), stosowane być mają odpowiednio opłaty taryfowe niższe istniejące dla transportów wojskowych.

§. 16.

Ruch na kolei, na którą daje się niniejszy dokument koncesyjny, będzie utrzymywał Rząd w ciągu całego okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonariuszów a koncesjonariusze będą obowiązani zwrócić administracji kolei żelaznych rządowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki utrzymywania ruchu określone będą w osobnej umowie, którą w tym względzie Rząd zawrze z koncesjonariuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie używała gwarancji państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancji wypłacone, nie będą państwu zwrócone, Rząd będzie miał prawo wydawania według własnego uzna-

nia postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osobowego i towarowego, jakoteż klasyfikacji towarów i wszelkich warunków pobocznych, dotyczących się przewozu towarów, tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, mianowicie na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów rządowych, przy czem będzie miał wzgląd na istniejące stosunki obrotu.

Zresztą uregulowanie taryf pasażerskich i towarowych, jakoteż świadczeń na cele publiczne, zastrzeżone jest na zawsze ustawodawstwu i koncesyonaryusze obowiązani są poddać się takiej regulacji.

§. 17.

Koncesyonaryusze obowiązani są pozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 18.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerwzonego czasu, gdyby określone w §. 8ym zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu z winy koncesyonaryuszków nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 19.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty w myśl postanowień ustępu 1. obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do programowego oprocentowania i umorzenia pożyczki w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągniętej (§. 3) z doliczeniem rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom kwoty potrzebne do umówionego oprocentowania i umorzenia pożyczki aż do zupełnego spłacenia takowej a to w umówionych terminach płatności, natomiast za kapitał akcyjny płacić się będzie dochód średni w myśl ustępu 1go po strąceniu tych kwot pozostały a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwea i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych wziąć na siebie spłacenie obligacyj pierwszorzędnych w chwili odkupienia nie umorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu amortyzacyi i nadto zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta rocznie wartości kapitałowej rat, które oprócz kwot na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyj pierwszorzędnych według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa.

Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów a względnie obciążone tylko resztą nie spłaconej pożyczki i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§ 20.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia. w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby koncesyonaryusze je posiadali i przedsiębiorstwa poboczne koncesyonaryuszów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 19, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 19), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem. że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§ 21.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub interesom finansowym skarbu państwa dającego gwarancją;

w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze są obowiązani ze względu na łączący się z tem ciężar czynności płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość oznaczy Rząd w stosunku do rozmiarów przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisania w §. 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 22.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu. na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjalnem mieście Wiedniu, dnia szóstego miesiąca listopada roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego, Naszego panowania czterdziestego szóstego.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

234.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 24. listopada 1894,**

tyczące się zmiany postanowień w urzędowym abecadłowym Spisie towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Kwas karbolowy“.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zmieniają się postanowienia urzędowego abecadłowego Spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Kwas karbolowy“ w sposób następujący:

- „Kwas karbolowy (kwas fenilowy, fenol) surowy, Nr. t. 322, 1 zł. 50 c.
- oczyszczony (na zasadzie artykułu IV. ustawy cłowej), Nr. t. 324, 4 zł. — c.
- czysty (stały i płynny), Nr. t. 329, 10 zł. — c.

U w a g a :

Kwas karbolowy pojawia się w handlu głównie w trojkiej postaci: kwas karbolowy surowy, czysty i oczyszczony.

Kwas karbolowy surowy jest płynem ciemno-brunatnym woni mocnej przyswędkowej jak smoła węgli kamiennych; otrzymuje się go przy destylacji smoły węgla kamiennych z części przechodzącej między 150 a 200 ° C. i wprowadzany bywa zwyczajnie w beczkach drewnianych.

Kwas karbolowy czysty przedstawia masę stałą krystaliczną, białą lub czerwonawo zabarwioną albo też płyn przezroczysty, bezbarwny, także czerwonawy właściwej woni; otrzymuje się go przez rektyfikacją z kwasu karbolowego surowego, wprowadzany zaś bywa zwyczajnie w blaszankach, fiaskach i tym podobnych naczyniach. Kwas karbolowy czysty, stały (krystaliczny) topi się przy ciepocie 35 aż do 44 ° C. i zamienia się przytem w płyn przezroczysty, silnie opalizujący. Czysty, płynny kwas karbolowy (otrzymany ze stałego przez przydanie około 10 od sta wody lub alkoholu) krzepnie oziębiony aż do 5—6 ° C. w stałą krystaliczną masę, która znowu topi się przy 17 aż do 18 ° C.

Kwas karbolowy oczyszczony świeżo zrobiony, jest płynem bezbarwnym, przezroczystym, później żółtym lub brunatnym, podobnej woni jak kwas karbolowy czysty; otrzymuje się go również przez rektyfikacją z surowego kwasu karbolowego zawiera zawsze jeszcze małe ilości naftaliny i płynnych olejów smoły węgla kamiennych a czuć go zwyczajnie naftaliną i zarazem fenolem.

Kwas karbolowy stopiony albo już płynny, czysty i oczyszczony, wstrząsany z równą objętością gliceryny, tworzy płyn jasny albo przynajmniej tylko słabo opalizujący, który nawet po dłuższym spoczynku nie oddziela się, podczas gdy kwas karbolowy surowy, wstrząsany z równą objętością gliceryny, tworzy płyn mocno mętny (mieszanie mleczną, ciemno zabarwioną), który po spoczynku dzieli się na dwie warstwy, ponieważ węglowodory (olejki smoły węgla kamiennych) znajdujące się zawsze w kwasie karbolowym surowym, oddzielają się na powierzchni płynu.

Kwas karbolowy czysty rozróżnia się od oczyszczonego w następujący sposób:

Mięsza się 50 cm^3 kwasu karbolowego, który ma być zbadany z 100 cm^3 czystego ługu sodowego o ciężarze gatunkowym 1.35, wstrząsa się silnie przez minutę i chłodzi się mniej więcej aż do 10 ° R. Kwas karbolowy czysty staje się wtedy płynem jasnym, zawierającym tylko bańki powietrzne, podczas gdy kwas karbolowy oczyszczony staje się w tych samych okolicznościach roztynem mętnym, który po trzygodzinnym spoczynku okazuje zawsze większą lub mniejszą ilość błyszczących łusek naftalinowych, nie tworząc jednak, jak to się dzieje przy mięszaniu kwasu karbolowego surowego z ługiem sodowym dwóch warstw (z których dolną tworzą fenole w ługu sodowym rozpuszczone a górną oleje smoły węgla kamiennych nie miészające się z ługiem sodowym).

Kwas karbolowy uważać przeto należy za oczyszczony i należący do Nr. 324 taryfy wtedy, gdy po odbyciu próby powyższej, oddzielają się łuski naftalinowe.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

235.**Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 9. grudnia 1894,**

tyczące się zaliczenia c. k. komory głównej w Opawie do komór (wchodowych) wymienionych w Dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107).

W uzupełnieniu rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu

z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącem się środków, które w obrocie z zagranicą mają być używane celem zapobieżenia przyniesieniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) postanawia się, że do komór wymienionych w Dodatku rzeczzonego rozporządzenia, Uwaga, lit. a) zaliczona być ma także c. k. Komora główna w Opawie.

Falkenhayn r. w.

Wurmbrand r. w.

Bacquehem r. w.

Plener r. w.

236.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1894,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1895.

Od dnia 1. stycznia 1894 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1895 do farmakopei austriackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materiałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. stycznia 1895 trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austriackiego cennika lekarstw a względnie rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 222),

tyczące się cennika lekarstw na rok 1893, którem tamto rozporządzenie zostało uzupełnione i zmienione, zatrzymuje moc obowiązującą.

Przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstwa spraw wewnętrznych i Ministerstwa handlu z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) i z dnia 17. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 97) służyć ma za podstawę wykaz środków lekarskich aptecznych w Cenniku lekarstw zamieszczony, który ułożony został w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu.

Bacquehem r. w.

237.

Obwieszczenie całego Ministerstwa z dnia 15. grudnia 1894,

o uchwale Rady państwa, tyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 164) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa na uśmierzenie niedostatku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła w myśl konstytucyi rozporządzenie cesarskie z dnia 24. lipca 1894 (Dz. u. p. Nr. 164), wydane na zasadzie §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa na uśmierzenie niedostatku.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.

Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.

Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.

Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.